Shri Sushloka Chaitanya Shatakam

श्रीसुश्लोक चैतन्यशतकम्

Document Information

Text title : Sushloka Chaitanya Shatakam

File name : sushlokachaitanyashatakam.itx

Category : deities_misc, gurudev, shataka

Location : doc_deities_misc

Author : sArvabhauma bhaTTAchArya

Latest update : November 17, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 17, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीसुश्लोक चैतन्यशतकम्

प्रणम्य त्वां प्रभो गौर तव पादे शतं ब्रुवे ।
सदाशयानां साधूनां सुखार्थं मे कृपां कुरु ॥ १॥

श्रीराधाकृष्णयोः सेवां स्थापयित्वा गृहे गृहे ।
श्रीमत्सङ्कीर्तने गौरो नृत्यति प्रेम विह्वलः ॥ २॥

जिह्वायां हरिनामसाधनमहो धाराशतं नेत्रयोः
सर्वाङ्गे पुलकोद्गमो निरवधि स्वेदश्च विभ्राजते ।
श्रीमद्गौरहरेः प्रगल्भमधुरा भक्तिप्रदातुर्जनैः
सेवा श्रीव्रज योषितामनुगता नित्या सदाशिक्ष्यते ॥ ३॥

कलिमल पतितानां शोक मोहावृतानां
निजजन पति सेवा वित्त चिन्ताकुलानाम् ।
इति समजनि गौरस्त्राणहेतुं विचिन्त्य
प्रकट मधुर देहो नाम दाता कृपालुः ॥ ४॥

श्रीश्रीमत्कृष्णचैतन्ये जगत्त्राणैक कर्तरि ।
यो मूढे भक्तिहीन स्यात्पच्यते नरके ध्रुवम् ॥ ५॥

यः कृष्णो राधया कुञ्जे विलास कृतवान् पुरा ।
गदाधरेण संयुक्तः स गौरो वसते भुवि ॥ ६॥

संसारसर्प दष्टानां मूर्च्छितानां कलौयुगे ।
औषधं भगवन्नाम श्रीमद्वैष्णव सेवनम् ॥ ७॥

विषयाविष्ट मूर्खानां चित्त संस्कारमौषधम् ।
विश्रम्भेण गुरोः सेवा वैष्णवोच्छिष्ट भोजनम् ॥ ८॥

वन्दे श्रीकरुणासिन्धुं श्रीचैतन्यं महाप्रभुम् ।
कृपां कुरु जगन्नाथ! तव दास्यं ददस्व मे ॥ ९॥

दास्यं ते कृपया नाथ! देहि देहि महाप्रभो! ।
पतितानां प्रेमदाताऽस्यतो याचे पुनः पुनः ॥ १०॥

संसार सागरे मग्नं पतितं त्राहि मां प्रभो ।
दीनोद्धारे समर्थस्त्वमतस्ते शरणं गतः ॥ ११॥

जगतां त्राण कर्तासि भर्ता दातासि सम्पदाम् ।
त्राणं कुरुष्व भो नाथ! दास्यं देहि शचीसुत! ॥ १२॥

सर्वेषामवताराणां पुराणैर्यत्श्रुतं फलम् ।
तस्मान्मे निष्कृतिर्नास्ति अतस्ते शरणं गतः ॥ १३॥

विचित्र मधुराक्षर श्रुतिमनोज्ञ गीतो मुदा
स्वभक्तगण मण्डली रचित मध्यगामी प्रभुः ।
मनोहर मनोहरो नटति गौरचन्द्रः स्वयं
जगत्त्रय विभूषणो परमधाम नीलाचले ॥ १४॥

विलोक्य पुरुषोत्तमं कनक गौर देहो हरिर्
मुदा हृदय पन्कजे जलदकान्ति आलिङ्गितुम् ।
पपात धरणीतले सकलभाव सम्मूर्च्छितः
कदाचिदपि नेङ्गते परमधारि संस्पन्दनम् ॥ १५॥

गौरस्य नयने धारा सगद्गद वचो मुखे ।
पुलकाङ्कित सर्वाङ्गो भावे लुठति भूतले ॥ १६॥

चैतन्य चरणाम्भोजे यस्यास्ति प्रीतिरच्युता ।
वृन्दातवीशयोस्तस्य भक्तिस्याच्छत जन्मनि ॥ १७॥

यथा राधा पदाम्भोजे भक्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा ।
तथैव कृष्णचैतन्ये वर्धते मधुरा रतिः ॥ १८॥

कनकमुकुरकान्तिं चारु वक्त्रारविन्दं
मधुरमुकुर हास्यं पक्व बिम्बाधरोष्ठम् ।
सुवलित ललिताङ्गं कम्बुकण्ठं नटेन्द्रं
त्रिभुवन कमनीयं गौरचन्द्रं प्रपद्ये ॥ १९॥

सुदीर्घसुमनोहरं मधुरकान्ति चन्द्राननं
प्रफुल्लकमलेक्षणं दशनपङ्क्ति मुक्ताफलम् ।
सुपुष्प नवमञ्जरी श्रवणयुग्म सद्भूषणं

प्रदीप्तमणि कङ्कणं कषितहेम गौरं भजे ॥ २०॥

अखिलभुवनबन्धो प्रेमसिन्धो जनेऽस्मिन्
सकलकपटपूर्णे ज्ञानहीने प्रपन्ने ।
तव चरणसरोजे देहि दास्यं प्रभो त्वं
पतित तरण नाम प्रादुरासीत् यतस्ते ॥ २१॥

ऊर्ध्वीकृत्य भुजद्वयं करुणया सर्वान्जनानादिशेत्
रे रे भागवता हरिं वद वद श्रीगौरचन्द्रः स्वयम् ।
प्रेम्णा नृत्यति हुङ्कृति विकुरते हा हा रवैर्व्याकुलो
भूमौ लुण्ठति मूर्च्छति स्वहृदये हस्तौ विनिक्षिप्यति ॥ २२॥

हरेनाम कृष्णनाम गानदान कारिनीं
शोकमोह लोभताप सर्वविघ्न नाशिनीम् ।
पादपद्मलुब्ध भक्तवृन्द भक्तिदायिनीं
गौरमूर्तिमाशु नौमि नाम सूत्रधारिणीम् ॥ २३॥

मालतीमल्लिकादाम बद्ध कुञ्चित कुन्तलम् ।
भालोद्यत्तिलकं गण्ड रत्नकुण्डलमण्डितम् ॥ २४॥

श्रीखण्डागुरुलिप्ताङ्गं कङ्कणाङ्गद भूषितम् ।
क्वनन्मञ्जीर चरणं गौरचन्द्रमहं भजे ॥ २५॥

मधुरं मधुरं कनकाभ तनुमरुणाम्बर सत्परिधेयमहो ।
जगदेक शुभं सकलैक परं करुणप्रवणं भज तं परमम् ॥ २६॥

कृष्णरूपं परित्यज्य कलौ गौरो बभूव यः ।
तं वन्दे परमानन्दं श्रीचैतन्य महाप्रभुम् ॥ २७॥

पीतांशुकं परित्यज्य शोणाम्बर धरोति यः ।
तं गौरं करुणा सिन्धुमाश्रये भुवनाश्रयम् ॥ २८॥

अवतीर्णः पुनः कृष्णो गौरचन्द्र सनातनः ।
मग्नास्त्रिभाग पापेस्मिन्तेषां त्राणस्य हेतवे ॥ २९॥

अवतीर्णे कलौ गौरे चण्डालाद्याः कुजातयः ।
यावन्तः पापिनश्चापि प्रायसो वैष्णवा अमी ॥ ३०॥

पतितं दुर्गतं दृष्ट्वा वैष्णवा लोकपावनाः ।

करौ धृत्वा हरेर्नाम याचन्ति कृपया कलौ ॥ ३१॥

सङ्कीर्तनारम्भकृतेऽपि गौरे धावन्ति जीवश्रवणे गुणानि ।
अशुद्धचित्ताः किमु शुद्धचित्ताः श्रुत्वा प्रमत्ताः खलु ते ननर्तुः ॥ ३२॥

किमाश्चर्यं किमाश्चर्यं कलौ जाते शचीसुते ।
स्त्रीबाल जडमूर्खाद्याः सर्वे नामपरायणाः ॥ ३३॥

चण्डाल यवना मूर्खाः सर्वे कुर्वन्ति कीर्तनम् ।
हरेर्नाम्नां गुणानां च गौरे जाते कलौ युगे ॥ ३४॥

किमद्भुतं गौरहरेश्चरित्रं ततोऽधिकं तत्प्रिय सेवकानाम् ।
सङ्कीर्तनामोद् जनानुराग प्रेमप्रदानं वितनोति लोके ॥ ३५॥

सुवलितमणि मालैर्बद्धचूडं मनोज्ञः
सुललित मृदुभाले चन्दनेनाणुचित्रम् ।
श्रवणयुगलरन्ध्रे कुण्डलौ यस्य भातौ
हृदिविनिहितहारं नौमि तं गौरचन्द्रम् ॥ ३६॥

चैतन्यरूपगुणकर्म मनोज्ञवेशं यः सर्वदा स्मरति देहमनोवचोभिः ।
तस्यैव पादतलपद्मरजोभिलाषी सेवां करोमि शतजन्मनि बन्धुपुत्रैः ॥ ३७॥

इयं रसज्ञा तव नामकीर्तने श्रोत्रौ मनो मे श्रवणेऽनुचिन्तने ।
नेत्रे च ते रूपनिरीक्षणे सदा शिरोऽस्तु चैतन्य पादाभिवन्दने ॥ ३८॥

सङ्कीर्तनानन्दरस स्वरूपाः प्रेमप्रदानैः खलु शुद्धचित्ताः ।
सर्वे महान्तः किल कृष्ण तुल्याः संसार लोकान्परितारयन्ति ॥ ३९॥

यस्मिन्देशे कुलाचारो धर्माचारश्च नास्ति वै ।
तथापि धन्यस्तद्देशो नाम सङ्कीर्तनाद्धरेः ॥ ४०॥

यावतां च कुतन्त्राणां समुद्धारस्य हेतवे ।
अवतीर्णः कलौ कृष्णचैतन्यो जगतां पतिः ॥ ४१॥

सर्वावतारा भजतां जनानां त्रातुं समर्थाः किल साधुवार्ता ।
भक्तानभक्तानपि गौरचन्द्रस्ततार कृष्णामृतनामदानैः ॥ ४२॥

चैतन्य प्रेमदाताखिल भुवन जनान्भाव हुङ्कार्
नादैर्गोविन्दाकृष्ट चित्तान्कुविषय विरतान्कारयामास शीघ्रम् ।
एवं श्रीगौरचन्द्रे जगति च जनिते वञ्चितो यहि मूर्खस्तापी

पापी सुरापी हरिगुरुविमुखः सर्वदा वञ्चितः सः ॥ ४३॥

त्रिभुवनकमणीये गौरचन्द्रेऽवतीर्णे पतितयवनमूर्खाः सर्वथा स्फोटयन्तः ।
इह जगति समस्ता नाम सङ्कीर्तनार्ता वयमपि च कृतार्थाः कृष्णनामाश्रयात् ॥ ४४॥

मधुरमधुरमेतद् वैष्णवानां चरित्रं कलिमलकृत हीनान्दोषबुध्या न जग्मुः ।
सकल निगमसारं नामदातुं च तत्र प्रबलकरुणया श्रीगौरचन्द्रोऽवतीर्णः ॥ ४५॥

लोकान्समस्तान्कलिदुर्ग वारिधेर्नाम्ना समुत्तार्य स्वतः समर्पितम् ।
श्रीगौरचन्द्रैर्हरि वैष्णवानां नाम्नश्च तत्त्वं कथितं जने जने ॥ ४६॥

यावन्तो वैष्णवा लोके परित्राणस्य हेतवे ।
रटन्ति प्रभुनादिष्टा देशे देशे गृहे गृहे ॥ ४७॥

जगद्बन्धोर्जगत्कर्तुर्जगतां त्राणहेतवे ।
यत्र तत्र हरेः सेवा कीर्तने स्थापिते सुखे ॥ ४८॥

गौराङ्गः प्रेममूर्तिर्जगति यदवधि प्रेमदानं करोति
पापी तापी सुरापी निखिल जनधनस्यापहारी कृतघ्नः ।
सर्वान्धर्मान्स्वकीयान्विषमिव विषयं सम्परित्यज्य कृष्णं
गायन्त्युच्चैः प्रमत्तास्तदवधि विकलाः प्रेमसिन्धौ विमग्नाः ॥ ४९॥

येषां कस्मिन्कलि युगे नोद्धारो बहु जन्मसु ।
कलौ ते ते सुखे मग्ना नामगानप्रसादतः ॥ ५०॥

हरेर्नाम्नां प्रसादेन निस्तरेत्पातकी जनः ।
उपदेष्टा स्वयं कृष्णचैतन्यो जगदीश्वरः ॥ ५१॥

अखिलभुवन बन्धुर्नाम दाता कृपालुः कषितकनकवर्णः सर्वमाधुर्यपूर्णः ।
अतिसुमधुरहासः स्निग्धदृक्प्रेमभासः स्फुरतु हृदयमध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५२॥

अतिमधुरचरित्रः कृष्णनामैकमन्त्रो भुवनविदित सर्वप्रेमदाता नितान्तः ।
विपुल पुलक धारी चित्त हारी जनानां स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५३॥

सकल निगम सारः पूर्ण पूर्णावतारः कलि कलुष विनाशः प्रेम भक्ति प्रकाशः ।
प्रिय सहचर सङ्गे रङ्ग भङ्ग्या विलासी स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५४॥

जगदतुलमनोज्ञो नाट्य लीलाभिविज्ञः कलितमधुरवेशो मूर्छिताशेषदेशः ।

प्रबलगुणगभीरः शुद्धसत्त्वस्वभावः स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५५॥

निरवधि गलदश्रुः स्वेद युक्तः सकम्पः पुलकवलितदेहः सर्वलावण्यगेहः ।
मनसिजशतचित्तक्षोभकारी यशस्वी स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५६ ॥

शमनदमननाम कृष्णनामप्रदानः परमपतितदीनत्राण कारुण्यसीमः ।
व्रजविपिनरहस्य प्रोल्लसच्चारुगात्रः स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५७॥

सकलरसविदग्धः कृष्णनामप्रमोदः प्रबलगुणगभीरः प्राणिनिस्तारधीरः ।
निरुपमतनुरूपः द्योतितानङ्गभूपः स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५८॥

विमलकमलवक्रः पक्वबिम्बाधरोष्ठस् तिलकुसुमसुनासः कम्बुकण्ठः सुदीर्घ ।
सुवलितभुजदण्डो नाभिगम्भीररूपः स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ५९ ॥

कषितकनककान्तेः सारलावण्यमूर्तिः कलिकलुषविहन्ता यस्यकीर्तिवरिष्ठाः ।
अखिलभुवनलोके प्रेमभक्तिः प्रदाता स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ६० ॥

बहुविधमणिमाला बद्धकेशो विचित्रो मलयज तिलकोद्यद् भालदेशोऽलकालिः ।
श्रवणयुगल लोलत्कुन्तलो हारवक्षाः स्फुरतु हृदय मध्ये गौरचन्द्रो नटेन्द्रः ॥ ६१ ॥

यदवधि हरिनाम प्रादुरासीत्पृथिव्यां तदवधि खलु लोका वैष्णवाः सर्वतस्ते ।
तिलकविमलमाला नामयुक्ताः पवित्राः हरि हरि कलिमध्ये एवमेवं बभूव ॥ ६२॥

जीवे पूर्णोदया यतः करुणया हा हा रवैर्प्रार्थनां
हे हे कृष्ण कृपानिधे! भव महादावाग्निदग्धान् जनान् ।
त्राहि त्राहि महाप्रभो! स्वकृपया भक्तिं निजां देह्यलं
मैवङ्गौरहरेः सदा प्रकुरुते दीनैकनाथः प्रभुः ॥ ६३॥

विषण्ण चित्तान्कलि पाप भीतान्संवीक्ष्य गौरो हरिनाम मन्त्रम् ।
स्वयं ददौ भक्तजनान्समादिशेत्कुरुष्व सङ्कीर्तननृत्यवाद्यान् ॥ ६४॥

हरेर्मूर्तिं सुरूपाङ्गीं त्रिभङ्गमधुराकृतिम् ।
इति गौरो वदेद्भक्तान्स्थापयध्वं गृहे गृहे ॥ ६५॥

सुशोणपद्म पत्राक्ष! सुबिम्बाधरपल्लव! ।
सुनासापुटलालित्य! गौरचन्द्र नमोऽस्तु ते ॥ ६६॥

कन्दर्पकोटि लावण्य! कोटिचन्द्रानन त्विषे ।
कोटिकाञ्चन पुष्पाभ! गौरचन्द्र! नमोऽस्तु ते ॥ ६७॥

समुक्तादन्त पङ्क्त्याभ! हास्यशोभा शुभाकर! ।

सिंहग्रीव! लसत्कण्ठ! गौरचन्द्र! नमोऽस्तु ते ॥ ६८॥

मल्लिमालोल्लसद्वक्षः कर्णालम्बित मौक्तिक! ।
कङ्कणाङ्गदसंयुक्त! महाभुज! नमोऽस्तु ते ॥ ६९॥

मृगेन्द्रमध्यकङ्काल! जानुरम्भातिसुन्दर! ।
कूर्मपृष्ठपदद्वन्द्व! गौरचन्द्र! नमोऽस्तु ते ॥ ७०॥

७१

आश्रये तव पादाब्जं कलिकाचम्पकाङ्गुलम् ।
कृपां कुरु दयानाथ! गौरचन्द्र! नमोऽस्तु ते .. ..

नखपङ्क्तिजितानेक माणिक्यमुकुरद्युते ।
चरणे शरणं याचे गौरचन्द्र नमोऽस्तु ते ॥ ७२॥

ध्वजवज्राङ्कित पादपद्मेऽहं शरणं गतः ।
करिष्यति यमः किं मे गौरचन्द्र! नमोऽस्तु ते ॥ ७३॥

शतशत पतितानां त्राणकर्ता प्रभुस्त्वं
कथमपि किमुदोषे वञ्चितोऽहं प्रपन्नः ।
कलिभयकृतभीतं त्राहि मां दीनबन्धो!
सरणगतगतिस्त्वं किं ब्रुवे गौरचन्द्र! ॥ ७४॥

किमद्भुतं गौरहरेश्चरित्रं नामोपदेशाद्धरिमाश्रयन्ति ।
नृत्यन्ति गायन्ति रुदन्ति लोका रटन्ति स्वार्थान्हरिभक्तियुक्ताः ॥ ७५॥

निरन्तर कृष्णकथा परस्परं सुभक्तिदं नाम हरेर्वदन्ति वै ।
जल्पन्ति लोका भुवि भावविह्वला गौरेऽवतीर्णे कलिपापनाशके ॥ ७६॥

सत्यत्रेताद्वापरेषु यज्ञध्यानतपव्रतैः ।
केषां केषां फलं जातं शुभकर्मविधानतः ॥ ७७॥

कलौ श्रीगौरकृपया नाम मात्रैक जल्पकाः ।
कृष्णसान्निध्यसम्प्राप्ताः प्रेमभक्तिपरायणाः ॥ ७८॥

अणुब्रह्माण्डयोर्मध्ये चैतन्येन समाहृताम् ।
हरेकृष्णरामनाममालां भक्तिप्रदायिनीम् ॥ ७९॥

जल्पन्ति हरिनामानि चैतन्यज्ञानरूपतः ।
भजन्ति वैष्णवान्ये तु ते गच्छन्ति हरेः पदम् ॥ ८०॥

शृण्वन्ति ये वै गुरुतत्त्वगाथां गायन्ति यत्नैर्हरिनाम मन्त्रम् ।
अर्चन्ति साधुं गुरुदेवतां च चैतन्यभक्ताः कलिकालमध्ये ॥ ८१॥

कृष्णचैतन्य देवेन हरिनाम प्रकाशितम् ।
येन केनापि तत्प्राप्तं धन्योऽसौ लोकपावनः ॥ ८२॥

यदि स्यात्वैष्णवे प्रीतिः सदा कीर्तनलम्पटः ।
गौराङ्गचन्द्रविमुखः न वै भागवतोऽपि सः ॥ ८३॥

अनन्यचेता हरिमूर्तिसेवां करोति नित्यं यदि धर्मनिष्ठः ।
तथापि धन्यो न हि तत्त्ववेत्ता गौराङ्गचन्द्रे विमुखो यदिस्यात् ॥ ८४॥

किमु सुखमुपभोक्तुं वाञ्छयेद्वञ्चितोऽसौ सकलनिगमसिद्धं गौरचन्द्रं न वेत्ति ।
हरि हरि कथमेतत्कुत्र यातं चरित्रंस भवजलधिमध्ये कुम्भीपाके प्रपात ॥ ८५॥

शचीसुतपदाम्बुजे शरणमात्रमन्वेषणं करोमि कुलदैवते प्रबलकातरे वैष्णवाः ।
कृपां कुरुत सर्वदा मयि विचित्रवाञ्छास्पदं ममप्रणतचेतसो भवतु सिद्धिरव्याहता ॥ ८६॥

न धनं न यशो न कुलं न तपो न जनं न शुभं न सुतं न सुखम् ।
चरणे शरणं तव गौरहरे! मम जन्मनि जन्मनि देहि वरम् ॥ ८७॥

नानाक्लेशामयैर्युक्तं स्मृतिहीनं च मां प्रभो ।
भवभीतेर्गौरचन्द्र! त्राहि त्राहि कृपानिधे! ॥ ८८॥

अनेकजन्मभ्रमणे मनुष्योऽहं भवन्कलौ ।
व्याकुलात्मा पदाब्जे ते शरणं रक्ष मां प्रभो ॥ ८९॥

कातरं पतितं शोच्यं त्राहि मां श्रीशचीसुत! ।
सर्वे प्रेम सुखे मग्ना वञ्चितं मा कुरु प्रभो ॥ ९०॥

सर्वेषां पापयुक्तानां त्रातुं शक्तोऽन्यदैवतः ।
ममोद्धारे प्रभुर्गौरो यतः पतितपावनः ॥ ९१॥

श्रीगौरचरणेद्वन्द्वे याचे याचे पुनः पुनः ।
जीवने मरणे वापि तव रूपं विचिन्तये ॥ ९२॥

कृष्ण त्वं द्वापरे श्यामं कलौ गौराङ्गविग्रहम् ।
धृत्वाऽशेष जनान्प्रेमभक्तिं यच्छसि लीलया ॥ ९३॥

यथेप्सितं गौरपदारविन्दे निवेदितं देहमनोवचोभिः ।

सर्वार्थसिद्धिं कुरु मे कृपालो निरन्तरं ते स्मृतिरस्तु नित्या ॥ ९४॥

स्वतन्त्रस्तु प्रभुरेव लीलामनुजविग्रहम् ।
धृत्वा लोकपरित्राणं कृतवान्हरिनामभिः ॥ ९५॥

अनाथबन्धो करुणैकसिन्धो! संसारबन्धात्कुरु मां विमुक्तम् ।
भ्रमामि तीर्थान्तव नाम गानैर्दृष्ट्वा सुसाधून्हरिदेवरूपान् ॥ ९६॥

यदुक्तं यत्कृतं पूर्वं यच्छ्रुतं यन्मनोगतम् ।
सर्वं क्षमस्व हे गौर त्वत्स्मृतिः स्यात्सदा मम ॥ ९७॥

लज्जां त्यक्त्वा पदे याचे भक्तिं मां प्रेमलक्षणाम् ।
देहि गौर कृपासिन्धो! त्वद्विना नास्ति दुःखहा ॥ ९८॥

अनेकजन्मकृतमज्जतोऽब्धौ सिद्धिं कुरुष्व प्रभुगौरचन्द्र! ।
समुज्ज्वलां ते पादपद्मसेवां करोमि नित्यं हरिकीर्तनं च ॥ ९९॥

व्रजेन्द्रनन्दनाभिन्नं गौराङ्ग! त्वां निवेदये ।
कृपां कुरु दयानाथ! सर्वसेवां करोम्यहम् ॥ १००॥

गीयते यै रतित्वेन चैतन्यशतकं मुदा ।
पठ्यते श्रूयते तैस्तु प्राप्तः स्याच्छ्रीशचीसुतः ॥ १०१॥

इति सार्वभौमभट्टाचार्यविरचितं
श्रीसुश्लोक (चैतन्य)शतकं सम्पूर्णम् ।

Shri Sushloka Chaitanya Shatakam

pdf was typeset on November 17, 2024

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*